

איך עושים מפגש טוב עם אדם ותיק?

יש כמה עקרונות מנחים שיעזרו לנו במפגש כזה (כחלק מהתנדבות שאנו עושים או אפילו רוב העקרונות פה מתאימים לטלפון):

שיחה זורמת

תודו שזה הדבר הכי מפחיד...

אתם נכנסים לבית של אדם שאתם לא מכירים, שואלים אותו איך הוא מרגיש, ואז הוא עונה "בסדר" משועמם... ומכאן העניינים מתחילים להסתבך... השתיקה מעיקה, שאלות מאולצות, והתחושה היא שרוצים לעוף משם כמה שיותר מהר (ובלב יש איזה תקווה קטנה שהוא סנילי ולא יזהה אתכם ברחוב...). אז זהו,

המצב יכול להיות הרבה יותר טוב!

- דבר ראשון, חשוב להתכונן. כן, לחשוב על שאלות פתוחות (לא שהתשובה אליהן היא "כן" או "לא"), לחשוב איך זורמים משם לעוד שאלות וכו'. חשוב לשים לב שזה לא הופך להיות חקירה במשטרה (ועל כך עוד נדבר בעקרון "יוצרים אמון").
- דבר שני, שיחה זה דיאלוג. חשבו גם מה אתם רוצים לספר במפגש.
- דבר שלישי, אפשר להתחיל בסדר יום, מתי התעוררת? מה עשית היום? מה אכלת? האם מישו בא לבקר? מי?
- דבר רביעי ואחרון, ברגע שעולים על הגל צריך פשוט **להקשיב**. מטרת השאלות המנחות בהתחלה היא להיכנס לקצב (ויש עוד מטרה עליה נדבר בעקרון "מה קורה מסביב")... ברגע שנכנסים לזה, המבוגרים באופן כללי אוהבים לספר על עצמם, החיים שלהם ועברם...

ותיקים בחיים

יכול להיות שהמילה "ותיקים" קצת מוזרה, אבל תחשבו רגע על המשמעות שלה... באמת יש לאנשים האלה חתיכת ותק בחיים... אתם יודעים מה חשוב לדעת בסיפור הזה? הותק שלהם, בעצם העבר שלהם, הרבה יותר דומיננטי ומוחשי בחיים שלהם. הקשיים איתם הם מתמודדים הם בהווה.

בעבר הם שוחים כמו דגים במים..

לכן, במפגשים תשתדלו כמה שיותר למשוך לעבר (למעט שאלות הפתיחה על היום שהאדם עבר). כל הנושאים צריכים להיות בעין של עבר. לדוג' בנושא המאכלים, אילו מאכלים קשורים לחוויות שלך מהעבר? מה היה "האוכל של אמא"? ולא- מה היום אתה אוהב לאכול?

רצינות וכבוד

טוב, עכשיו הגענו לחלק הרציני...

חבריה, לפני שמגיעים לכל מפגש עם ותיק, אנחנו חייבים להתמלא בענווה וכבוד לאנשים הללו. לא צוחקים. לא מעקמים פרצופים. והאמת- שאפילו לא מרגישים בפנים בלב שמץ של זלזול או התנשאות. עד כאן אולי היה קל. החלק הקשה באמת הוא לא להרגיש תחושת פטרונות עליהם. השיח חייב להיות בגובה העיניים, הרי כולנו מרגישים כשמישהו מתנשא עלינו.

תבואו בכבוד וברצינות למעמד של שיחה עם אדם מבוגר, ושיחה לנגד עיניכם כל הזמן "והדרת פני זקן", להדר אותו, לא לרחם עליו...

חלק מהביטוי של רצינות וכבוד הוא כמה אתם נותנים מעצמכם בשיחה כזאת. בשיחה בה אתם מכבדים את בני-שיחכם, אתם מציגים את עצמכם היטב ומתייחסים מעט ביראה כלפי האדם שמולכם. אותו הדבר כאן. תבואו, תציגו את עצמכם, תספרו קצת מעבר, תשתפו גם אתם בנושאים המדוברים, ואולי תקבלו עצה מחכימה...

יוצרים אמון

סוגיית האמון היא הבסיסית ביותר בשיח בין אנשים ובפרט בשיח עם אדם מבוגר שאינכם מכירים. ישנם שני סוגי טיפוסים: המאמין והחשדן. לרוב, האנשים נהיו כאלה בהתאם לחוויות החיים אותם הם צברו. כאשר אתם מגיעים לאדם, אינכם יודעים איזה טיפוס הוא, האם הוא ישתף פעולה מיד או שיהיה חשדן כלפיכם ולא ידבר? לכן, **מראש** מתייחסים בזהירות ולאט לאט..

כמו שכבר הזכרנו:

✓ חשוב להציג את עצמכם ובהרחבה.

✓ להיזהר מתחקור

✓ כבוד ורצינות (כבר אמרנו?)

✓ הרבה אמפתיה

רק לאחר שכבר יש קשר טוב ואתם מרגישים שנבנה אמון, אפשר לגעת ולרדת יותר לעומקם של דברים בצורה ישירה.

מה קורה מסביב?

חבר'ה, אתם מגיעים לבית של אדם שלא ברור כמה דואגים לו ומתייחסים אליו. לכן, אחד העקרונות החשובים ביותר הוא להסתכל מסביב! להיות עירניים!

- ✓ האם הוא אוכל?
- ✓ מי הכין לו את האוכל?
- ✓ האם הוא לוקח את התרופות שלו?
- ✓ המשפחה בקשר?
- ✓ איך הריח בבית? ממנו?
- ✓ איך הבגדים?
- ✓ בשלב מאוחר בלבד - להציץ במקרה..